

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 14C/35/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823218750
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Fedor
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2024:3823218750.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom Mgr. Štefanom Fedorom v spore žalobcu: A. B., nar. X.XX.XXXX, bytom C., D. XXXX/XXX, právne zastúpený JUDr. Jánom Kokindom, advokátom, so sídlom M. Mišíka I. 780/19A, Prievidza, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, IČO: 00 151 866, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, o vydanie zaisteného vozidla, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný vydať žalobcovi osobné motorové vozidlo značky AUDI A6, rok výroby 2006, VIN: E., čiernej farby, bez evidenčného čísla a to do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca nie je povinný uhradiť žalovanému nevyhnutné náklady spojené so zaistením a úschovou motorového vozidla značky AUDI A6, rok výroby 2006, VIN: E., čiernej farby, bez evidenčného čísla.

III. Žalobcovi ne priznáva nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 20.7.2023 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť vydať žalovanému osobné motorové vozidlo značky AUDI A6, rok výroby 2006, VIN: E., čiernej farby, bez evidenčného čísla a aby určil, že žalobca nie je povinný uhradiť žalovanému nevyhnutné náklady spojené so zaistením a úschovou tohto motorového vozidla. V žalobe uviedol, že kúpnu zmluvou zo dňa 10.12.2022 odkúpil predmetné vozidlo od predávajúceho D. B.. Motorové vozidlo bolo dovezené z Rakúska. Žalobca vozidlo následne odpredal ďalšou kúpnu zmluvou za tých istých podmienok (s výnimkou kúpnej ceny) kupujúcemu F. G. zo H. A.. Tento kupujúci bol žalobcom upozornený, že sa jedná o dovoz z Rakúska a že všetky náklady spojené s prihlásením vozidla, vrátane kontroly originality bude znášať sám. Kupujúcemu sa vozidlo nepodarilo prihlásiť a to z dôvodu, že v záznamoch sa nachádzala informácia o údajnom spáchaní trestného činu na území Rakúska, že vozidlo bolo odcudzené a bolo hľadané. Na základe toho bolo vozidlo zaistené príslušníkmi policajného zboru a bolo dané do úschovy. Trestná vec bola riešená pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona Obvodným oddelením PZ SR Prievidza v rámci skráteného vyšetrovania pod číslom ČVS: ORP-234/PD-PD-2022. Vzhľadom na uvedenú situáciu kupujúci F. G. odstúpil od kúpnej zmluvy. Vozidlo sa tak opätovne stalo vlastníctvom žalobcu. Dňa 30.9.2022 bola žalobcovi doručená výzva od Obvodného oddelenia PZ SR Prievidza na uplatnenie si nároku na vozidlo. Žalobca si po odstúpení kupujúcim od kúpnej zmluvy z 5.6.2023 uplatnil dňa 14.6.2023 nárok na vozidlo na Obvodnom oddelení PZ SR Prievidza. Žiadosť doručil osobne dňa 15.6.2023. Žalobcovi bolo následne oznámené príslušníkom policajného zboru, že si musí tento vlastnícky nárok uplatniť na súde.

2. Súd doručil žalobu žalovanému. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že so žalobou žalobcu nesúhlasí, považuje ju za nedôvodnú v celom rozsahu a predčasnú. Ďalej uviedol, že dňa 23.3.2022 bol na Obvodné oddelenie Policajného zboru Prievidza v zmysle vecnej a miestnej príslušnosti odovzdaný

z Obvodného oddelenia Policajného zboru Poprad vyšetrovací spis ČVS:ORP-274/PP-PP-2022, spolu s uznesením o začatí trestného stíhania. Poverený príslušník Obvodného oddelenia Policajného zboru Poprad začal dňa 11.3.2022 trestné stíhanie vo veci prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť páchatel' tým, že dňa 14.1.2022 na I. D. XXXX J. C. uzatvoril kúpnu zmluvu s osobou F. G. ako kupujúcim, ktorej predmetom bol predaj motorového vozidla zn. AUDI A6, rok výroby 2006, VIN: E., registrované v tom čase v Rakúsku za sumu 2.600 EUR v hotovosti a to aj napriek tomu, že vozidlo bolo v tom čase nahlásené v Rakúsku ako odcudzené, čím takto úmyselne uviedol kupujúceho F. G. do omylu, a ktorému takto svojim konaním spôsobil škodu vo výške 2.600 EUR. Trestné stíhanie bolo začaté vykonaním zaisťovacieho úkonu – vydaním predmetného osobného motorového vozidla podľa § 89a ods. 1 Trestného poriadku. Dňa 19.5.2022 bolo predmetné vozidlo z parkoviska nachádzajúceho sa v areáli K. C. C. prevezené odťahovou službou K. C. L. do areálu CO krytu na ulici M. J. X v L.. Následne bolo vozidlo skontrolované po vizuálnej stránke a riadne zabezpečené. Kľúč od vozidla je súčasťou spisu ako aj vyhotovená fotodokumentácia. Trestné stíhanie bolo dňa 24.10.2022 v zmysle § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zastavené, nakoľko zo zadovážených dôkazov bolo zistené, že skutok nie je trestným činom a nebol dôvod ani na postúpenie veci. Následne bola zaslaná výzva na uplatnenie si nároku na vozidlo v civilnom procese, pričom výzva bola zaslaná osobám, ktoré figurovali ako potenciálni vlastníci vozidla, a to: F. G. - osoba, ktorá kúpila vozidlo od žalobcu; A. B. - žalobca, ktorý vozidlo kúpil od D. B. a následne ho predala F. G.; D. B. - osoba, ktorá vozidlo doviezla z Rakúska a predala ho žalobcovi a Cafer Kocycigit - pôvodný vlastník vozidla v Rakúsku, kde malo byť vozidlo v pátraní. Podľa žalovaného, predmetné motorové vozidlo nezadržiava žalovaný neoprávnené, resp. bez právneho dôvodu. Zo súvisiaceho spisového materiálu ani nevyplýva, že pominuli dôvody na úschovu. Nakoľko príslušný útvar Policajného zboru postupoval pri zaistení aj úschove vozidla plne v súlade s Trestným poriadkom, nemožno v tomto prípade hovoriť o neoprávnenom zadržovaní veci. Ponechanie motorového vozidla v úschove bolo nevyhnutným zákonným krokom, nakoľko existuje viac subjektov, ktoré by mohli mať záujem na vydaní predmetného vozidla, a teda vlastnícke právo k vozidlu je spochybnené. Ak vzniknú dôvodné pochybnosti o práve na vec, nemôže ich odstraňovať orgán Policajného zboru. O spornom práve na vec rozhoduje výlučne súd v civilnom konaní, pričom úlohou orgánov policajného zboru, resp. orgánov činných v trestnom konaní je zabrániť nakladaniu s vecou až do objasnenia práva na ňu. V takom prípade sa vec ponechá aj naďalej v úschove a osoby, ktoré si na ňu robia nárok sa upozornia, aby si ho uplatnili v civilnom procese. Vo vzťahu k žalovanému si totiž súd v tomto konaní otázku vlastníckeho práva nemôže vyriešiť ako predbežnú, nakoľko žalovaný nie je a ani nikdy netvrdil, že je vlastníkom predmetného osobného motorového vozidla ani si vlastnícke právo k nemu neuplatňuje. Žalovaný má vec v u seba v súlade so zákonom, teda oprávnené a neodmieta ju vydať ani si na ňu nerobí nárok. Žalovaného tak nemožno považovať za subjekt neoprávneného zásahu do práv žalobcu, teda žalovaný nie je v spore pasívne vecne legitimovaným subjektom. Žalobca sa domáha vydania vozidla, avšak bez toho, aby v osobitnom konaní bolo jednoznačne určené vlastnícke právo alebo iné právo k zaistenému vozidlu. Žaloba na žalobcu je podaná predčasne.

3. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 78/2016 z 10.02.2016 a uviedol, že v zmysle záverov uvedeného rozhodnutia je ním podaná žaloba na vydanie motorového vozidla podaná správne a pasívne legitimovaným účastníkom konania je žalovaný. Otázka komu motorové vozidlo patrí sa rieši ako predbežná otázka v rámci vydávacieho konania. Avšak po nahliadnutí do spisu, ktorý je vedený na Okresnom riaditeľstve policajného zboru v Prievidzi pod ČVS:ORP-234/PD-PD-2022 žalobca zistil, že nárok na predmetné motorové vozidlo si platne uplatnil len žalobca ktorý zároveň žiadal o vydanie motorového vozidla. Ako vyplýva zo spisového materiálu, podľa stanoviska Prokuratúry Kronenburg, motorové vozidlo zaistené na Slovensku potrebovať nebude a pôvodný vlastník motorového vozidla bol vyzvaný na uplatnenie svojho práva a výzvou zo dňa 10.10.2022. Výzvu si prevzal dňa 7.11.2022. Súčasťou trestného spisu je aj technický preukaz od motorového vozidla, z ktorého vyplýva, že motorové vozidlo bolo odhlásené z evidencie v Rakúsku 22.9.2021. Žalobca pretozotrval na podanej žalobe.

4. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zotrval na svojich doterajších stanoviskách. Zároveň žiadal aby súd v prípade úspechu žalobcu nepriznal žalobcovi náhradu trov konania, keďže podľa názoru žalovaného existujú na jeho strane dôvody hodné osobitného zreteľa. Podľa žalovaného je postup, ako aj celý priebeh zaistenia a úschovy vozidla pre posúdenie veci relevantný. Žalovaný nemal inú zákonnú možnosť ako strpieť žalobu žalobcu a vzhľadom na svoje procesné postavenie žalovaného využívať jemu patriace prostriedky procesnej obrany. Žalovaný vzhľadom na celý priebeh konania, ako aj jeho aktivitu a postoj k veci, nepovažuje za spravodlivé, aby uhradil trovy konania v celom rozsahu, nakoľko

má za to, že by bolo neprimerane tvrdé, aby bol žalovaný takto „potrestaný“ predovšetkým s poukazom na zákonný postup polície a nemožnosť postupovať iným spôsobom (v prípade, ak sa policajné orgány nechceli dopustiť excesu).

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie. Žalobca na pojednávaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu zotrval na podanej žalobe.

6. Poverený zamestnanec žalovaného na pojednávaní uviedol, že žalobca svoj nárok nepreukázal. Žalobu považuje žalovaný za nesprávne a predčasne podanú. Žalovaný nemá pasívnu vecnú legitimitáciu. Žalovaný zaistením motorového vozidla realizoval svoje povinnosti, ktoré upravuje § 97 ods. 1 Trestného poriadku. Keďže je sporná otázka vlastníckeho práva k vozidlu, vozidlo nebolo možné žalobcovi vydať. Vozidlo prešlo cez štyri subjekty a každý z týchto subjektov si svoje vlastnícke právo k vozidlu môže uplatniť. Posledný z týchto subjektov odstúpil od kúpnej zmluvy. Žalobca nevie povedať, kto je vlastníkom vozidla a nemôže sám rozhodovať o vlastníckom práve k vozidlu, keďže orgán verejnej moci môže konať len to, čo mu zákon umožňuje. Postupom žalovaného nebolo porušené žiadne zákonné ustanovenie. Pokiaľ by súd vyhovel žalobe a uložil žalovanému povinnosť vydať vozidlo žalobcovi, žalovaný žiadal aby nebol zaviazaný na povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania. Žalovaný nezadržáva vozidlo neoprávnene, ale v podstate chráni záujmy žalobcu, napr. aby vozidlo nebolo vydané inej osobe, ktorá nie je vlastníkom vozidla. Podľa názoru žalovaného existujú dôvody hodné osobitného zreteľa na nepriznanie trov žalobcovi v prípade úspechu.

7. Súd vykonal na pojednávaní dokazovanie týmito listinami: Kúpnopredajná zmluva zo dňa 10.12.2022 + Potvrdenie o zaplatení, Kúpnopredajná zmluva zo dňa 14.1.2022 + Potvrdenie o zaplatení, Odstúpenie od zmluvy + Splnomocnenie, Výzva na uplatnenie si nároku na vozidlo, Uplatnenie si nároku na vozidlo, Žiadosť o vydanie zaisteného osobného motorového vozidla, Uznesenie OS PD sp. zn. 7C 29/2023 zo dňa 30.6.2023, spis Obvodného oddelenia PZ SR Prievidza č. ČVS: ORP- 234/PD-PD-2022.

8. Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

9. Súd sa v prvom rade zaoberal tým, či žalovaný má pasívnu vecnú legitimitáciu. Vecná legitimitácia je teoretická konštrukcia, ktorá vo vzťahu k účastníkom konania (stranám sporu) vyjadruje stav vyplývajúcu z hmotného práva, ktorý vyjadruje postavenie účastníka v (hmotno)právnom vzťahu. Účastník, ktorý je nositeľom tvrdeného hmotného práva alebo oprávnenia (ak je žalobcom) má aktívnu vecnú legitimitáciu. Účastník konania, ktorý je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (záväzku), má pasívnu vecnú legitimitáciu. Vecná legitimitácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd však žalobe vyhovie len vtedy, ak žalovaný je subjektom tvrdenej povinnosti, ktorá zodpovedá uplatnenému právu žalobcu. Ak sa toto v konaní nepreukáže, následkom je zamietnutie žaloby z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitimitácie žalovaného.

10. Osobné motorové vozidlo značky AUDI, vydania ktorého sa žalobca domáha je v súčasnosti v úschove orgánu Policajného zboru Slovenskej republiky. Okresné riaditeľstvá policajného zboru nie sú samostatnými subjektmi, a rovnako odo dňa 1.1.2013 ani krajské riaditeľstvá policajného zboru. Nemajú tak spôsobilosť mať práva a povinnosti podľa hmotného práva, ktorú má len Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Orgány policajného zboru tak v civilnom sporovom konaní nemôžu vystupovať ako strana sporu, pretože nemajú spôsobilosť mať práva a povinnosti a z toho vyplývajúcu spôsobilosť byť stranou sporu (procesnú subjektivitu). Právnu a súčasne procesnú subjektivitu v tomto prípade má len Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Pokiaľ žalobca žaloval Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, podal žalobu proti subjektu, ktorému svedčí pasívna vecná legitimitácia. Námitky žalovaného týkajúce sa nedostatku jeho pasívnej vecnej legitimitácie tak neboli dôvodné.

11. Žalobca sa domáhal vydania veci – osobného motorového vozidla značky AUDI A6, rok výroby 2006, VIN: E., čiernej farby, bez evidenčného čísla, ktoré bolo zaistené dňa 11.3.2022 Obvodným oddelením Policajného zboru Poprad z dôvodu podozrenia zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť páchatel tým, že dňa 14.1.2022 na Ulici Riečna 3080 v Prievidzi uzatvoril kúpnu zmluvu s osobou F. G. ako kupujúcim, ktorej predmetom bol predaj motorového vozidla, ktoré bolo v tom čase registrované v Rakúsku za sumu 2.600 EUR v hotovosti. Vozidlo bolo

v tom čase nahlásené v Rakúsku ako odcudzené. Z trestného spisu vyplýva, že trestné stíhanie bolo uznesením povereného príslušníka PZ zo dňa 24.10.2022 zastavené lebo skutok nie je trestným činom a nebol dôvod na postúpenie veci.

12. Vozidlo sa však aj po skončení trestného stíhania nachádza v úschove policajného zboru a orgány policajného zboru týmto vozidlom aj naďalej disponujú. Na uplatnenie si vlastníckeho nároku na vozidlo boli policajným zborom vyzvané štyri osoby, ktoré prichádzali do úvahy ako vlastníci vozidla, a to: F. G. - osoba, ktorá kúpila vozidlo od žalobcu; A. B. - žalobca - osoba, ktorá vozidlo kúpila od D. B. a následne ho predala F. G.; D. B. - osoba, ktorá vozidlo doviezla z Rakúska a predala ho žalobcovi a Cafer Kocyigit - pôvodný majiteľ vozidla v Rakúsku. Z uvedených osôb si uplatnil nárok na vydanie vozidla len žalobca a to listom zo dňa 14.6.2023.

13. Postup v prípade vrátenia zaistenej veci v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 97 ods. 1 Trestného poriadku. Podľa tohto ustanovenia ak vec, ktorá bola v rámci trestného konania vydaná, odňatá, prevzatá alebo inak zaistená, na ďalšie konanie nie je potrebná a ak neprichádza do úvahy jej prepadnutie alebo zhabanie, vec sa vráti tomu, kto ju vydal, komu bola odňatá alebo u koho bola zaistená podľa osobitného zákona. Ak si na ňu uplatňuje právo iná osoba, vydá sa vlastníkovi veci alebo jej oprávnenému držiteľovi, ktorého právo na vec je nepochybné. Pri pochybnostiach sa vec ponechá v úschove podľa § 94 a osoba, ktorá si na vec robí nárok, sa upozorní, aby ho uplatnila v civilnom procese.

14. Súd konštatuje, že právo na vec – osobné motorové vozidlo si u policajného zboru uplatnil len žalobca. Pravdou je, že žalobca je inou osobou ako bola osoba, ktorá vozidlo vydala policajnému zboru. Tým bol F. G., ktorý pôvodne vozidlo od žalobcu kúpil. F. G. však neskôr od kúpnej zmluvy so žalobcom odstúpil a vlastníkom vozidla sa stal znova žalobca. F. G. sa ani nikdy nedomáhal vrátenia predmetného motorového vozidla od policajného zboru podľa § 97 ods. 1 Trestného poriadku. Keďže žalobca bol v konečnom dôsledku jedinou osobou, ktorá sa domáhala vydania veci a žiadna ďalšia taká osoba, ktorá by sa vydania vozidla tiež domáhala neexistovala, možno konštatovať, že neexistoval ani spor o to, kto je vlastníkom vozidla. Žalobca teda nemusel iniciovať súdne konanie o vlastníctvo vozidla proti inej osobe.

15. Žalobca podľa názoru súdu zvolil vhodný nástroj na ochranu svojich práv a to žalobu na vydanie veci voči subjektu, ktorý má vec vo svojej faktickej moci. Súd tu podporne poukazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I.ÚS 78/2016. Otázka kto je vlastníkom motorového vozidla sa ako predbežná otázka riešila v konaní o vydanie veci, keďže súd nemohol zaviazat' žalovaného na vydanie vozidla žalobcovi bez toho aby dospel k záveru, že žalobca je skutočne vlastníkom vozidla.

16. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že posledným vlastníkom vozidla bol F. G. on aj vozidlo vydal policajnému zboru pri jeho zaistení. Žalobca bol jeho právnym predchodcom, ktorý mu vozidlo pôvodne predal. Keďže F. G. dňa 5.6.2023 odstúpil od kúpnej zmluvy uzavretej so žalobcom, vlastníkom vozidla sa stal znova žalobca a na inú osobu už vlastnícke právo k vozidlu nepreviedol.

17. Žalobca ako vlastníkom osobného motorového vozidla má právo s týmto osobným motorovým vozidlom nakladať. Keďže toto motorové vozidlo je v súčasnosti v dispozícii žalovaného, súd žalobe vyhovel a uložil žalovanému povinnosť vydať motorové vozidlo žalobcovi v zmysle ustanovenia § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

18. Súd vyhovel žalobcovi aj v časti nároku, kde sa domáhal určenia, že nie je povinný uhradiť žalovanému nevyhnutné náklady spojené so zaistením a úschovou motorového vozidla. Dôvodom bolo, že vozidlo bolo zaistené v čase, keď žalobca nebol jeho vlastníkom a rovnako nebol jeho vlastníkom prevažnú časť doby, počas ktorej bolo vozidlo zaistené. Vydania vozidla sa žalobca domáhal hneď potom, čo sa opäť stal jeho vlastníkom a to už dňa 14.6.2023.

19. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj CSP) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

21. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

22. Žalovaný žiadal aby súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania prihliadol na ustanovenie § 257 Civilného sporového poriadku a okolnosti sporu vyhodnotil ako dôvody hodné osobitného zreteľa. Uviedol, že nemal inú zákonnú možnosť ako strpieť žalobu žalobcu a vzhľadom na svoje procesné postavenie využívať jemu patriace prostriedky procesnej obrany. Považuje za neprimerane tvrdé ak by musel nahradiť trovy konania, predovšetkým s poukazom na zákonný postup policajného zboru a nemožnosť postupovať iným spôsobom.

23. Súd po preskúmaní dôvodov, ktoré uviedol žalovaný konštatuje, že tieto dôvody považuje za hodné osobitného zreteľa a žalobcoví napriek tomu, že bol v spore úspešný nepriznal náhradu trov konania. Súd poukazuje predovšetkým na povinnosť žalovaného ako štátneho orgánu postupovať len podľa zákona (Čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky) a nemožnosť vydať vozidlo inému subjektu ako sú osoby, ktoré sú taxatívne uvedené v ustanovení § 97 ods. 1 Trestného poriadku. Žalovaný z uvedených dôvodov motorového vozidla žalobcovi nevydal a žalobca si následne uplatňoval právo na vydanie vozidla žalobou na súde.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Prievidza v troch vyhotoveniach. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 393 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinnosť uložená týmto rozhodnutím nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.